

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie z wniosku **R. R.**

o zbadanie wymogów niezawisłości oraz wyłączenie sędziego Marka Dobrowolskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZO 94/25

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2025 r.

z urzędu, kwestii zawieszenia postępowania

na podstawie art. 22 § 1 k.p.k.

postanowił

zawiesić postępowanie.

UZASADNIENIE

R. R. złożył 31 października 2025 r. wniosek, na podstawie art. 29 § 6 pkt ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, o zbadanie spełnienia przesłanek określonych w art. 29 § 5 przytoczonej ustawy przez sędziego SN Marka Dobrowolskiego oraz wyłączenie go od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZO 94/25.

Przedmiotowe postępowanie należało jednak w oparciu o treść art. 22 § 1 k.p.k. zawiesić. Zgodnie z tym bowiem przepisem, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody, jeśli m. in. zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się natomiast, że powyższe kryterium spełnia także wszczęcie procedur

związanych ze zwróceniem się przez sąd z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego lub z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zob. np. postanowienie SN z 14 kwietnia 2021 r., I NWW 12/21). Za taką wykładnią przemawia w szczególności potrzeba zapewnienia jednolitej wykładni przepisów unijnych, ale także stwierdzenia zgodności z ustawą zasadniczą przepisów krajowych, które to względy determinowały niniejsze rozstrzygnięcie w tej sprawie.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 6 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZB 11/23, na postawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 2393) przedstawił bowiem Trybunałowi Konstytucyjnemu następujące pytania prawne:

„1. Czy art. 29 § 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1904 ze zm.) w części obejmującej wyraz „wyłącznej”, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?,

2. Czy art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w części obejmującej wyrazy „okoliczności towarzyszących jego powołaniu i”, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?,

3. Czy art. 29 § 5 w związku z art. 29 § 15 oraz z art. 29 § 18 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym w zakresie, w jakim dopuszczalne jest wyłączenie sędziego z powodu jakiegokolwiek okoliczności odnoszącej się do procedury powołania tego sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa do pełnienia urzędu, jest zgodny z art. 179 w związku z art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?”.

Oczywistym jest, że wydanie w przyszłości przez Trybunał Konstytucyjny orzeczenia może mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia wniosku o przedmiocie testu niezawisłości i wyłączenia sędziego SN Marka Dobrowolskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZO 94/25, w argumentacji którego kwestionuje się brak spełnienia standardów niezawisłości i bezstronności, związanych z jego

powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego oraz jego postępowanie po powołaniu na to stanowisko.

Z tego względu, zawieszenie postępowania na podstawie art. 22 § 1 k.k., jest niezbędne do czasu zakończenia postępowania i wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny.

Wobec tego orzeczono jak wyżej.

[M. T.]

[r.g.]